Γιά νά καταλάβουμε τήν αναγκαιότητα τῶν μέτρων
Νομοσχέδιο γιά ΑΤΛ 3/2/86 θέλει νά καταλάβουμε τή δυναμική τῆς οἰκονομίας μας

Αρχείο 24.1

Μέχρι το 1974 η Ελληνική οικονομία γνώρισε πράγματι ικανοποιητικούς αυξητικούς ρυθμούς οι οποίοι εξηγούνται,

(ι) από το χαμηλό επίπεδο αναπτύξεως σε σχέσει με τις λοιπές Ευρωπαϊκές χώρες του Ο.Ο.Σ.Α,

(ιι) από το πρότυπο της οικονομικής ανάπτυξης που ακολουθήθηκε, που ήταν κυρίως το πρότυπο της ελαφράς βιομηχανίας των επενδύσεων σε κατοικίες και της αντιπαραγωγικής διεύρυνσης, σε πολλές περιπτώσεις, του τομέα των υπηρεσιών.

Το πρότυπο αυτό έχει σαν κύριο χαρακτηριστικό την άμεση απόδοση. Στόχος του ήταν η γρήγορη αύξηση του προϊόντος, της απασχόλησης και του εισοδήματος, έτσι ώστε η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου να είναι άμεσα αισθητή. Μιά χώρα που ακολουθεί το πρότυπο αυτό, δεν μπορεί να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις γιά να ακολουθήσει μία αυτοδύναμη αναπτυξιακή τροχιά πέρα από ένα ορισμένο επίπεδο ανάπτυξης.

Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις το όριο της δυνατής ανάπτυξης με τα μεταπολεμικά πρότυπα το έφθασε η Ελληνική οικονομία στα μέσα της δεκαετίας του 70, σχεδόν ταυτόχρονα με την πρώτη ενεργειακή κρίση. Το μοντέλο ανάπτυξης όπως είχε ακολουθηθεί έδωσε ό,τι είχει να δώσει. Ετσι στην περίοδο 1975-80 ο ρυθμός ανάπτυξης του Α.Ε.Π. επιβραδύνεται σημαντικά ενώ συγχρόνως έχουμε αύξηση του πληθωρισμού και κάμψη των επενδύσεων στην μεταποίηση.
Δύο είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της μετέπειτα εξέλιξης.

Οι διαρθρωτικές αδυναμίες της ανάπτυξής μας γίνονται όλο και πιό φανερές. Η αύξηση της ζήτησης δεν οδηγεί σε αύξηση της εγχώριας παραγωγής. Η εγχώρια βιομηχανία παράγει προϊόντα, που μερικά μόνο ανταποκρίνονται στις ανάγκες του πληθυσμού μας. Τα προϊόντα της είναι ποιοτικά χαμηλά σε σύγκριση με τα διεθνή και δεν ανταποκρίνονται στη ζήτηση στρωμάτων πληθυσμού με αυξημένο εισόδημα. Τα στρώματα αυτά στρέφονται προς τα εισαγόμενα, που βαθμιαία αρχίζουν να υποκαθιστούν τα εγχώρια με όλο πιό γρήγορους ρυθμούς. Η εγχώρια βιομηχανία δεν παράγει παρά σε περιορισμένο βαθμό κεφαλαιουχικά αγαθά. Επενδύσεις, γιά εκσυγχρονισμό και ανάπτυξη απαιτούν εισαγωγές.

Και τα δύο αυτά φαινόμενα οδηγούν με την είσοδό μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τη βαθμιαία απελευθέρωση των εξαγωγών σε όλο και μεγαλύτερο έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου.

.. // ..

Γιατί ταυτόχρονα η ελληνική μεταποίηση έχει χαμηλή παραγωγικότητα σε σύγκριση με την παραγωγικότητα των χωρών που μας ανταγωνίζονται. Η διάθεση των προϊόντων μας γίνεται όλο και πιό δύσκολη. Τα προϊόντα μας εκτοπίζονται από τις αγορές που είχαν ανοίξει.
Και το φαινόμενο αυτό συντελεί στη μείωση των εισπράξεών μας από το εξωτερικό.

Οι αδυναμίες αυτές συγκαλύφθηκαν σε μεγάλο βαθμό μετά την πρώτη ενεργειακή κρίση από την ευνοϊκή εξέλιξη των αδήλων πόρων. Η ικανοποιητική εξέλιξη του ισοζυγίου των αδήλων συναλλαγών επέτρεψε την κάλυψη σε μεγάλο βαθμό του συνεχώς διευρυνόμενου ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου και τον απαιτούμενο εξισορροπητικό δανεισμό της χώρας.

Με την εμφάνιση της δεύτερης ενεργειακής κρίσης του 1979- τις έντονες διακυμάνσεις στις συναλλαγματικές ισοτιμίες- και ιδιαίτερα μετά το 1980, τα χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα παρουσιάσθηκαν με ιδιαίτερη οξύτητα. Με την σημαντική και συνεχή κάμψη των αδήλων πόρων που ήταν άμεση απόρροια της νέας διεθνούς οικονομικής πραγματικότητας οι κύριοι περιοριστικοί παράγοντες της ανάπτυξης στην Ελλάδα, άρχισαν να επιδρούν ασφυκτικά στην εξέλιξη. Η ανισορροπία μεταξύ της εγχώριας ζήτησης και προσφοράς αγαθών και υπηρεσιών επέτεινε την ελλειμματικότητα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. Η χαμηλή και απαξιωμένη παραγωγική βάση της μεταποίησης συνέβαλε στην ανεπάρκεια της εγχώριας παραγωγής σε σχέση με τα πρότυπα της ζήτησης, ενώ παράλληλα η χαμηλή ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής οικονομίας αποτελούσε σοβαρό εμπόδιο γιά την προώθηση των εξαγωγών μας.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσπάθησε μόλις ανέλαβε, να προωθήσει την Κοινωνική δικαιοσύνη που είχε υποσχεθεί στον Ελληνικό λαό. Το απαράδεκτα χαμηλό επίπεδο των κοινωνικών παροχών και οι μεγάλες εισοδηματικές ανισότητες, επέβαλαν να δοθεί η προτεραιότητα στην κοινωνική πολιτική. Οι επιτυχίες στον τομέα αυτό ήταν σημαντικές // Στον τομέα όμως της βελτίωσης των διαρθρωτικών αδυναμιών της ελληνικής οικονομίας η εξέλιξη δεν υπήρξε η επιθυμητή. Το αποτέλεσμα ήταν ότι το βιοτικό επίπεδο βελτιώθηκε σε βάρος του εξωτερικού χρέους της χώρας. Τα ελλείμματα του Δημόσιου τομέα το 1985 ξεπέρασαν ως ποσοστό στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν τα αντίστοιχα επίπεδα του 1981 ενώ ο πληθωρισμός παρέμεινε γιά μιά περίοδο 4 ετών γύρω στο ρυθμό του 20%.

Μεθοδοι

Η συνεχής αύξηση του εξωτερικού χρέους είχε ως αποτέλεσμα τον διπλασιασμό του μέσα σε 4 χρόνια. Το γεγονός αυτό χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή αν θέλουμε να κατοχυρώσουμε γιά το μέλλον μιά ομαλή εξέλιξη της οικονομίας. Θέλω να υπενθυμίσω ότι στο σημείο που είχε φθάσει η Ελληνική οικονομία με τις συνεχείς απώλειες στην ανταγωνιστικότητα και την υποβάθμιση του κεφαλαιουχικού της εξοπλισμού κάθε επέκταση της εγχώριας ζήτησης συνεπάγεται δυσανάλογο αύξηση του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου με άμεσο αποτέλεσμα την επιταχυνόμενη αύξηση του εξωτερικού χρέους της χώρας. Η χώρα μας δεν έχει ούτε το παραγωγικό δυναμικό ούτε το φυσικό πλούτο να επεκτείνει απεριόριστα το εξωτερικό της χρέος. Υπάρχουν όρια τα οποία δεν θα πρέπει να υπερβούμε, γιατί διαφορετικά θα οδηγηθούμε σε εξαρτήσεις και ανάληψη υποχρεώσεων, που θα περιορίζουν σημαντικά την ελευθερία κινήσεών μας. Στόχος της οικονομικής μας πολιτικής πρέπει να είναι ο περιορισμός του ελλείμματος του ισοζυγίου πληρωμών και του εξωτερικού δανεισμού. Ενα μέσο, το πιό σημαντικό ίσως γιά την επίτευξη του στόχου αυτού, είναι ο περιορισμός της ζήτησης. Πρόγραμμα γιά την συγκράτηση του εξωτερικού χρέους, χωρίς συγκράτηση της εγχώριας ενεργού ζήτησης δεν μπορεί να υπάρξει. Εστω ότι σχεδιάζαμε γιά το 1986 μιά αύξηση στο Α.Ε.Π. γύρω στο 1% (πράγμα που σημαίνει μία αύξηση του προϊόντος κατά 5 δισεκ. περίπου σε σταθερές τιμές 1970 ή μία αύξηση 45 δισ. δρχ. σε τρέχουσες τιμές). Τι συνέπειες θα είχε αυτή η οριακή αύξηση του προϊόντος; Αύξηση στο Ελλειμμα του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών, παράλληλα με επιτάχυνση του πληθωρισμού και των ελλειμμάτων του Δημόσιου Τομέα. Δηλαδή η μικρή αύξηση του ΑΕΠ, θα επέτεινε σημαντικά τα προβλήματά μας. Θα πρέπει να προσέξουμε και το εξής :

Η εθνική Δαπάνη (Κατανάλωση + Επενδύσεις + Μεταβολές αποθεμάτων) γιά το 1985, υπερβαίνει το Ακαθάριστο εθνικό προϊόν κατά 7,6%. Ενα μέρος της εθνικής δαπάνης, ποσοστό 3,2% καλύπτει τον καθαρό δανεισμό της χώρας από την αλλοδαπή. Ο δανεισμός αυτός εφ'όσον χρησιμοποιείται γιά την χρηματοδότηση παραγωγικών επενδύσεων που αυξάνουν την παραγωγική ικανότητα της χώρας αποτελεί μία σωστή και ενδεδειγμένη αναπτυξιακή πολιτική. Εφ'όσον όμως χρησιμοποιείται γιά να καλύψει καταναλωτικές δαπάνες τόσο του Δημοσίου ή των ιδιωτών απλώς δημιουργεί αδιέξοδα και επιτείνει τις δυσκολίες της χώρας και τέτοια πολιτική δεν μπορεί να συνεχισθεί γιά αρκετό χρονικό διάστημα.

Εν όψει της χειροτέρευσης των χρονίων βασικών μακροοικονομικών ανισορροπιών τόσο των εσωτερικών όσο και των εξωτερικών, που χαρακτηρίζουν την Ελληνική Οικονομία η Κυβέρνηση στις 11 Οκτωβρίου του 1985 ανακοίνωσε ένα βραχυχρόνιο πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας, το οποίο αποβλέπει στη μείωση του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, στο περιορισμό των ελλειμμάτων του Δημοσίου, και επομένως στην αποδυνάμωση των πληθωριστικών πιέσεων.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει :

(ι) Αμεση εφάπαξ υποτίμηση της δραχμής κατά 15%.

(ιι) Τροποποίηση του συστήματος ΑΤΑ με βάση την προβλεπόμενη εξέλιξη των τιμων στο επόμενο τετράμηνο και αφαίρεση της επίπτωσης του εισαγόμενου πληθωρισμού.

(ιιι) Καθιέρωση διά νόμου, γιά το 1986 και το 1987, ως ανώτατου ποσοστού αύξησης των αποδοχών εκείνου που προκύπτει από την τροποποιημένη ΑΤΑ.

(ιν) Εκτακτη εφάπαξ εισφορά επί των κερδών των επιχειρήσεων και ελευθέρων επαγγελματιών.

(ν) Αύξηση των αγροτικών τιμών μικρότερη από τον επιδιωκόμενο πληθωρισμό.

(νι) Ασκηση ελέγχου των τιμών ιδιαίτερα στον τομέα των εισαγωγών.

(νιι) Μείωση του συνολικού ελλείμματος του δημόσιου τομέα ως ποσοστό του ΑΕΠ κατά τέσσερις μονάδες σε σύγκριση με το 1985.

(νιιι) Καθιέρωση προσωρινά γιά ένα ευρύ φάσμα εισαγωγών υποχρεωτικών καταθέσεων προκαταβολών στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Παραιοαρασσαί - εὐδάρρουσι ωαραγωγή - ωαραγωγιμότητα = ωαρασσάω
μόνο οι συναρτήσει με ωαραγωγή και ωαραγωγιμότητα

Ενοχλούν οι συνεταιρισμοί
ή δημοτικό
εισόδημα
ών κλ.
υροϊόντων

Κεντρικό στοιχείο του σταθεροποιητικού προγράμματος είναι η εισοδηματική πολιτική. Εξήγησα ήδη ότι γιά να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά το πρόβλημα του ισοζυγίου πληρωμών ~~είναι~~ ένα σημαντικό μέσο είναι ο περιορισμός της ζήτησης. Περιορισμός της ζήτησης δεν είναι δυνατός χωρίς επηρεασμό των εισοδημάτων. Στην Ελλάδα οι μισθωτοί δεν αποτελούν ένα τόσο σημαντικό ποσοστό των εργαζομένων όσο σε άλλες βιομηχανικές καπιταλιστικές χώρες. Ομως το ποσοστό τους είναι αρκετά υψηλό, υπερβαίνει το 40%, ώστε η συμπεριφορά τους να αποτελεί καθοριστικό παράγοντα των οικονομικών εξελίξεων. Χωρίς επηρεασμό και της δικιάς τους συμπεριφοράς δεν είναι δυνατός ο έλεγχος της πορείας της οικονομίας μας.

.. // ..

Εισοδηματική πολιτική μπορούσε να γίνει και με άλλους τρόπους. Γιά παράδειγμα, με μιά ιδιαίτερα αυστηρή νομισματική πολιτική, που θα εξανάγκαζε τις επιχειρήσεις σε άρνηση κάθε αύξησης, απόλυση προσωπικού και γενικά συμπίεση του κόστους της εργασίας με κάθε τρόπο. Μιά τέτοια πολιτική, φιλελεύθερη προς τα έξω μιά που δεν θα βασιζόταν σε νομικούς περιορισμούς θα ήταν στην πραγματικότητα πολύ πιό καταπιεστική, γιατί ανέλεγκτη. Εμείς επιλέξαμε την άμεση ρύθμιση, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα ρύθμισης των επιπτώσεων στο εισόδημα των εργαζομένων.

Η εισοδηματική πολιτική θα έχει επίσης θετικά αποτελέσματα στο κόστος παραγωγής και στην ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων. Οπως δείχνουν οι μετρήσεις γιά την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων, αν κρίνουμε την ανταγωνιστικότητα με μέτρο την αμοιβή της εργασίας, θα διαπιστώσουμε την κάθετη πτώση της ανταγωνιστικότητας τα τελευταία χρόνια λόγω της αύξησης του κόστους εργασίας. // Γιά να γίνουμε ανταγωνιστικοί, γιά να μπορέσουμε να πουλήσουμε περισσότερα προϊόντα τόσο στο εξωτερικό οσο στο εσωτερικό, γιά να μην εκτοπίζουν τα ξένα προϊόντα τα δικά μας θα πρέπει να ελέγξουμε το κόστος παραγωγής και ειδικότερα το κόστος εργασίας. Ψηλότεροι μισθοί και αμοιβές πρέπει να συμβαδίζουν με αύξηση της παραγωγικότητας, ψηλότεροι μισθοί και αμοιβές μπορούν να είναι και αποτέλεσμα αναδιανομής του εισοδήματος δικαιότερης κατανομής μεταξύ αμοιβής εργασίας, επιχειρηματικού κέρδους και επανεπενδυόμενης αξίας. Ομως οι δυνατότητες εισοδηματικής αναδιανομής δεν είναι απεριόριστες. Καθορίζονται και από τα δεδομένα της κάθε επιχείρησης και από τη γενικότερη οικονομική συγκυρία. Ορισμένες συγκυρίες μπορούν να απαιτούν αυξημένες επενδύσεις άρα και συμβολή των εργαζομένων γιά το στόχο αυτό όπως και αυξημένη αμοιβή των εργαζομένων άρα περιορισμό των επανεπενδυομένων κερδών ή του επιχειρηματικού κέρδους. Μετά μιά περίοδο σημαντικής αύξησης των πραγματικών αμοιβών των εργαζομένων είναι καιρός να προσέξουμε και τη ροή πόρων γιά τη βελτίωση της παραγωγικότητας των επιχειρήσεων. Χωρίς τέτοια ροή οι αυξήσεις μισθών και ημερομισθίων, θα συνοδεύονται με όλο και περισσότερους άνεργους και υψηλότερους ρυθμούς πληθωρισμού. Ούτε το ένα ούτε το άλλο συμβιβάζονται με μιά σοσιαλιστική πολιτική, πολιγική ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης. Ο Σοσιαλισμός δεν σημαίνει ότι πρέπει να αδιανείμουμε άμεσα και ριζικά την παραγομένη αξία. Μιά τέτοια θεώρηση θα παρέβλεπε όχι τις νομοτέλειες της οικονομίας και της κοινωνίας μας.

.. // ..

Η σοσιαλιστική προοπτική συνδέεται με ανάπτυξη, παραγωγικότητα, εκσυγχρονισμό του παραγωγικού δυναμικού, συνδέεται με συνεχή δημιουργία αξίας. Η βελτίωση του εισοδήματος δεν είναι αποτέλεσμα διαταγών σε μιά στασιμη κοινωνία, αλλά αποτέλεσμα θεσμικών αλλαγών διαρθρωτικών μεταβολών, αλλαγών στις σχέσεις παραγωγής σε μιά συνεχώς μεταβαλλόμενη οικονομία και κοινωνία, που πρέπει να επιδιώκει και να επιτυγχάνει διαρκώς υψηλότερα επίπεδα ανάπτυξης.

Το ΠΑΣΟΚ έχει ήδη αποδείξει ότι η προστασία και βελτίωση του εισοδήματος των εργαζομένων είναι πρωταρχικό μέλημά του. Το ΠΑΣΟΚ καθιέρωσε την ΑΤΑ το 1982. Το ΠΑΣΟΚ επειδή ακριβώς έχει συναίσθηση τι απαιτούν τα συμφέροντα των εργαζομένων, δεν μπορεί να προχωρεί άκριτα σε εισοδηματικές ρυθμίσεις. Πρέπει να βλέπει όχι μόνο το σήμερα αλλά και το αύριο. Πρέπει να βλέπει την προοπτική της εξέλιξης και όχι την βραχυπρόθεσμη επιδοκιμασία. Η ΑΤΑ είναι θεσμός που όπως όλοι οι θεσμοί που προωθούν την αλλαγή πρέπει να εντάσσεται σε ένα γενικό σχέδιο ανάπτυξης και εξέλιξης της κοινωνίας. Είναι φανερό ότι με αρνητική οικονομική εξέλιξη ούτε ΑΤΑ ούτε θεσμική και κοινωνική πρόοδος δεν μπορεί να υπάρξει. Η ΑΤΑ και οι οποιεσδήποτε κατακτήσεις των εργαζομένων θα ματαιωθούν θα αναιρεθούν από την αδυναμία της οικονομίας να τις στηρίξει. Οι εργαζόμενοι και κάθε προοδευτική πολιτική παράταξη γι'αυτό ωρέωει πριν από το κάθε συγκεκριμένο θεσμό πρέπει να στηρίζουν μιά πολιτική, ένα στόχο. Και εμείς πιστεύουμε ότι η πολιτική μας, ο στόχος μας είναι αυτός που σε τελευταία ανάλυση προωθεί τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων.

Η λύση του προβλήματος όπως είχαμε τονίσει και στο παρελθόν, δεν είναι δυνατή μόνο με την εισοδηματική πολιτική. Γι'αυτό και τα μέτρα του Οκτωβρίου 85 και η πολιτική που ακολουθήσαμε μετά στοχεύουν προς περισσότερες κατευθύνσεις. Εχουν μεταξύ άλλων σκοπό τη μείωση του εγχώριου κόστους παραγωγής (κόστους κεφαλαίου, κόστους φορολογικού), τη χαλάρωση των πληθωριστικών πιέσεων από παράγοντες όπως οι τιμές των αγροτικών προϊόντων, τον έλεγχο των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Η προσπάθεια γιά την αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, διεξάγεται σε πολλά μέτωπα ώστε να ελεγχθούν όλοι εκείνοι οι παράγοντες που συντείνουν στον πληθωρισμό και στο μεγάλο έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών.

Παρατηρήσεις = δεν αναιρεί τη συνέχεια από τα δικά της έξοδα
ΠΔΕ είναι έξοδα δικά της; οι μισθοί των δ.υ. ωστόσο αμφισβητούν
συνεχώς ή ιεραρχία αριστερά εκεί των ημερών σας
Γραμματέας κάθε δυναστοφιλικής προοπτικής

Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η πολιτική μας είναι πολιτική λιτότητας, πολιτική διαχείρισης της κρίσης. Η θεώρηση αυτή δίνει σημασία στον τύπο και όχι στην ουσία. Είναι θεώρηση φορμαλιστική.
Με το πρόγραμμα σταθεροποίησης θέλουμε να θέσουμε τις βάσεις μιας σταθερής αναπτυξιακής προσπάθειας, μιας παραγωγικής δομής που θα εγγυάται ένα συνεχώς καλύτερο βιοτικό επίπεδο. Χωρίς επενδύσεις, χωρίς εκσυγχρονισμό των παραγωγικών δομων, χωρίς ψηλή παραγωγικότητα δεν υπάρχει αύξηση του εισοδήματος, αύξηση των κοινωνικών υπηρεσιών, δεν υπάρχει σοσιαλισμός. Η πολιτική παροχών που δεν στηρίζεται σε βελτίωση της παραγωγικότητας είναι μακροπρόθεσμα συντηρητική πολιτική γιατί είναι σε βάρος των εργαζομένων, είναι πολιτική με στόχο να κερδίσει μόνο ψήφους. Σε όφελος των εργαζομένων είναι εκείνη η πολιτική που τους ανοίγει μιά σταθερή προοπτική, γιά ψηλότερο κοινωνικό μισθό και αυξημένο εισόδημα. Και αυτή είναι μακροχρόνια η πολιτική μας.
Η πολιτική μας και ο λόγος μας διαφέρει από το συντηρητικό λόγο γιατί εμείς έχουμε διαφορετικούς στόχους διαφορετικές επιδιώξεις, στηριζόμαστε σε διαφορετικά κοινωνικά στρώματα και χρησιμοποιούμε διαφορετικά πολιτικά μέσα.
Η ταύτιση της πολιτικής μας με συντηρητικές πολιτικές επειδή μερικά από τα τεχνικά μέσα που χρησιμοποιούμε είναι τα ίδια, παραβλέπει το κύριο πολιτικό κριτήριο το στόχο, το σκοπό.
Εμείς δείξαμε την πρώτη τετραετία, ότι και στον τόπο μας είναι εφικτή μιά πολιτική που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των πολλών και όχι λίγων προνομιούχων, δείξαμε ότι υπάρχει και στην Ελλάδα ένα σοσιαλιστικό κόμμα με προοπτική, τακτική, αντίληψη πώς θα προωθήσει τα συμφέροντα των εργαζομένων. Την πολιτική μας αυτή θα συνεχίσουμε.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προϋπόθεση μεγάλου κεφαλαίου

- Ἐπιχείρημα ρύθμιση προσωδεῖ τά κέρδη τῶν μονοπωλίων

Στοιχεῖα 78 Ἀπό 100 ἐργαζόμενους καί πάνω τό 0,30% τῶν ἐπιχειρήσεων

Μέχρι 10 ἐργαζόμενος κάπου 400.000 ἐπιχειρήσεις

Τά βιομηχανικά μονοπώλια - ἀπομειοτικότητα
τεράστιο μέγεθος
χιλιάδες ἐργαζόμενοι

στή χώρα μας δέν ὑπάρχουν — Μεταφορά ἄκριτη θεωρίας ἀπό βιομ. καπ. χῶρες

Μονοπώλια ὑπάρχουν; Βέβαια - ἀλλά στήν ἐμπορία καί τά βιομηχανικά μονοπώλια κέρδη στη διάθεση - ἤ ἐμπεταίρευση, τό ὑπερκέρδος προκύπτει ἀπό τήν παραγωγή εἶναι κύρια ἐκμετάλλευση τῆς μικρῆς ἐπιχείρησης, τοῦ καταναλωτοῦ, τῶν ἐργαζομένων σέ ἄλλες ἐπιχειρήσεις καί ὄχι στήν ἴδια τά μονοπώλια καί ἐπιχείρηση

– Ἀντισυνταγματικότητα – ἄρθρο 44 Ι
ἐξαιρετικῶς ἐφείσθω
ἀπρόβλεπτος ἀνάγκη → ἀφορᾶ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση
κατὰ τὴν ἀξ. ἀντιπαράθεση.

Ἑρμηνεία της δὲν εἶναι σωστή →
Μέτρα Φυλλάδιο 11/10. Ἀναγκαία ρύθμιση εἰσοδ. παροχῶν.
Προσπάθεια νὰ περιγράφουν ρυθμίσεις μὲ συμφωνίες
– τετελεσμένα γεγονότα. — ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσα καὶ
ἀπρόβλεπτος ἀνάγκη.

→ Ἄρθρο 25 ΠΠ Ἡ καταχρηστικὴ ἄσκηση δικαιώματος δὲν
ἐπιτρέπεται.
Ἔννοια; Πάντως δὲν ὑπάρχει καταχρηστική

Ἄρθρα 22-23 Συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ψωράκης

Δεν συμπτύσσαμε τις εισφορές - ΕΣΑΠ

Στοιχεία αύξησης κόστους: Λυάγκα μείωση

Ψωράκης

Διαπριβιώνεται: Συμφιλιώνεται αποφασιστικά στην ιδιωτική πρωτοβουλία

Σειρά από προτάσεις σας = αξιοποιείται τα πεπεμένα μας - εύτοχυση ΜΜΕ
στήριξη εξωτερικής παραγωγής

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Παρακαλούμε
Ανταπόκριση

Παρακαλούμε

Σύστημα ελέγχου τιμών τιμωρούνται οι παραγωγοί - εξω-
θούνται από το εμπόριο.

Ναί: Το σύστημα αυτό το βαρύ, το δυσκίνητο
ποιός το έχει ανάγκη καθεστώς - Δημιουργήθηκε τώρα

- Κίνητρα παραγωγικότητας: Τι σημειωμένα.

→ Αποτελεσματικότερη τραπεζικού συστήματος = Κοσβέντα. Δοσοληψία
λόγω εξυπόνησης

Ανταγωνισμός: Καίνε οι παρεμβατικές εταιρείες
Υπήρχε τώρα ανταγωνισμός

Ταχυδακτυλουργίες με τρεις τροβ. εποχ - Ποιοί δημιούργησαν
τις τροβληματικές εποχές;

Διεθνής Νομισματικό Ανασκόπηση = Υπάρχουν διάφορα
φυλλάδια